

Bemærkninger til forslaget

For patienter, der har komplekse behandlingsforløb, som går på tværs af forskellige sektorer, kan en forløbskoordinator være med til at sikre en sammenhæng i patientens forløb. Forløbskoordinatoren kan også være til gavn for patienter, der har en dårlig forståelse af egen sygdom, hvordan denne skal behandles, og hvilke forholdsregler og hensyn der skal tages i dagligdagen på grund af sygdomstilstanden.

Medicinske patienter er en sammensat gruppe med meget forskellige behov og sygdomstilstande. En stor gruppe af medicinske patienter har komplekse sygdomsbilleder: De lider af flere behandlingskrævende sygdomme samtidig og har mange forskellige symptomer. Det er patienter, der typisk indlægges akut på de medicinske afdelinger. Disse patienter kræver ofte behandling og pleje, der både går på tværs af faggrupper og på tværs af sektorer. Det giver en særlig udfordring for sundhedsvæsenet at sikre disse patienter et godt og sammenhængende forløb. Desværre er det en patientgruppe, der ofte ikke får et tilstrækkeligt godt, velkoordineret og sammenhængende forløb.

Ved overgange i patientens forløb – eksempelvis når patienter overgår fra en afdeling til en anden, flyttes mellem to sygehuse eller overflyttes fra sygehus til eget hjem eller plejehjem – er der en særlig risiko for fejl og utilsigtede hændelser. Det er kendt, at mange problemer opstår i overgangen mellem sektorerne. For at forbedre patientsikkerheden er det derfor væsentligt at sikre, at disse overgange foregår så glidende som muligt, så patienten undgår at falde mellem to stole. Når flere sektorer er involveret i patientens forløb, er der behov for kommunikation og koordination mellem disse forskellige sektorer, som har forskellige strukturer og arbejdsgange. Det giver nogle særlige udfordringer at skabe en så problemfri overgang som muligt for patienten. Det kan nogle gange være svært entydigt at afgøre, hvem der har ansvaret for patienten i skiftet mellem afdelinger og sektorer, og det kan give en ukoordineret overgang, hvor patienten ikke kan føle sig sikker på, hvem der har ansvaret for ham eller hende i overgangsfasen.

Der er et behov for, at det bliver defineret, hvem der har ansvaret for patienten i disse gråzoner mellem forskellige afdelinger, forskellige sygehuse eller forskellige sektorer. Ved at de medicinske patienter med særlige behov får tilknyttet en forløbskoordinator, vil der være en person, der kan tage ansvar for, at hele forløbet opleves så sammenhængende som muligt. Det skal derfor sikres, at forløbskoordinatoren har kompetence til at træffe de nødvendige beslutninger i både kommunalt og regionalt regi. Forløbskoordinatoren skal således have kompetence til at træffe afgørelse om, hvornår ansvaret for patienten eksempelvis overgår fra den ene sektor til den anden.

Forløbskoordinatoren skal således ses som et supplement til de kontaktpersoner, der allerede i dag findes på mange sygehuse. Men for den særlige gruppe af medicinske patienter med særlige behov er en kontaktperson på det enkelte sygehus ikke nok til at sikre den sammenhæng på tværs af sektorer, som netop denne patientgruppe har behov for, og som en forløbskoordinator kan sikre.

En forløbskoordinator er en sundhedsprofessionel person, som tænker i samlede forløb, som er i stand til at koordinere, og som har kendskab til de forskellige instanser, som kan være involveret eller kan være hensigtsmæssige at kontakte i forbindelse med et givent patientforløb. Forløbskoordinatoren skal have erfaring med sundhedsfagligt arbejde samt social- og sundhedsvæsenets opbygning og funktion. Forløbskoordinatoren skal være i stand til at samarbejde med både patienter, pårørende og behandlere samt øvrige sagsbehandlere og sundhedsprofessionelle, som kan være relevante at kontakte i patientens forløb. Desuden skal forløbskoordinatoren have viden om støttemuligheder og relevant lovgivning for at sikre, at patienten får den nødvendige socialfaglige støtte. Hvor den enkelte sundhedsprofessionelle tænker vertikalt og er specialiseret i netop sit eget fagområde, skal forløbskoordinatoren tænke horisontalt – på tværs af fagområder og sektorer.

Forskellige personalegrupper vil være i stand til at udfylde denne funktion, så længe det sikres, at de på-